

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda (spr.)
Sędziowie:	SO del. do SA Iwona Jawor-Piszc SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz
Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Sylwia Zawadzka	

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2018 r. w Lublinie

sprawy C. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ustalenie prawa do emerytury

na skutek apelacji C. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 19 grudnia 2017 r. sygn. akt IV U 2/17

I. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i ustala C. G. prawo do emerytury od dnia (...);

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz C. G. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za I instancję oraz 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Iwona Jawor-Piszc Elżbieta Gawda Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

III AUa 222/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Zamościu oddalił odwołanie C. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. odmawiającej prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych:

C. G., ur. (...), ukończył wiek 60 lat i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Wnioskiem z dnia 9 września 2016 r. C. G. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, wskazując, że w okresach od 25 maja 1969 r. do 5 sierpnia 1971 r. i od 15 lipca 1973 r. do 7 września 1979 r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców, od 6 sierpnia 1971 r. do 7 września 1972 r. pracował jako monter kadłubów okrętowych w Stoczni (...) w S., od 26 września 1972 r. do 18 października 1972 r. był zatrudniony jako wytapiacz żelazostopów w Hucie (...), od 9 listopada 1972 r. do 14 lipca 1973 r. pracował jako robotnik budowlany w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B., od 8 września 1979 r. do 5 lipca 1980 r. był zatrudniony jako spawacz w Państwowej (...) w H., a od 21 października 1980 r. do 30 kwietnia 1994 r. jako kierowca-spawacz w Spółdzielni (...) w H.. Od 5 maja 1994 r. do 7 sierpnia 1997 r. wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w H. i przysługiwało mu prawo do zasiłku. Do wniosku o prawo do emerytury wnioskodawca dołączył dokumenty potwierdzające powyższe okresy zatrudnienia.

Decyzją z dnia 28 września 2016 r. pozwany odmówił C. G. prawa do emerytury przyjmując, że wnioskodawca udowodnił 25 lat stażu ubezpieczeniowego ale nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Po złożeniu dodatkowych dokumentów, potwierdzających pracę w warunkach szczególnych, organ rentowy, zaskarżoną decyzją z dnia 8 listopada 2016 r., ponownie odmówił C. G. przyznania prawa do emerytury, uznając jednocześnie, że wnioskodawca udowodnił 8 miesięcy i 6 dni pracy w warunkach szczególnych w czasie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. w okresie od 9 listopada 1972 r. do 14 lipca 1973 r. na stanowisku robotnika budowlanego wykonującego stale prace pomocnicze lub inne w głębokich wykopach.

Sąd Okręgowy ustalił, że C. G. w okresie od 26 września do 18 października 1972 r. pracował w Hucie (...) w Ł., na stanowisku II wytapiacza żelazostopów. Praca ta polegała na wrzucaniu ręcznie do pieca wsadu czyli resztek złomu, ścinków i dodatków mineralnych.

W okresie od 9 listopada 1972 r. do 14 lipca 1973 r. wnioskodawca pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. wykonując prace budowlane na stanowisku robotnika wykonującego stale prace pomocnicze lub inne w głębokich wykopach i ten okres pracy został uwzględniony przez pozwanego.

Od 8 września 1979 r. do 5 lipca 1980 r. wnioskodawca pracował w Państwowej (...) w H., początkowo wnioskodawca pracował jako mechanik na stacji obsługi, a okresie od 2 października 1979 r. do 3 lipca 1980 wykonywał prace spawacza. Uprawnienia do spawania gazowego wnioskodawca uzyskał 6 kwietnia 1978 r. W (...) H. znajdował się dział osobowo-towarowy i wnioskodawca wykonywał prace spawalnicze przy naprawie samochodów ciężarowych i autobusów, codziennie, w pełnym wymiarze czasu pracy. W czasie zatrudnienia w (...) wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym w wymiarze 17 dni.

W okresie od 21 października 1980 r. do 30 kwietnia 1994 r. C. G. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w H., gdzie pracował na stanowisku kierowcy pojazdów samochodowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Uprawnienia do kierowania samochodem ciężarowym kat.(...) uzyskał od 14 maja 1980 r., a samochodem ciężarowym z naczepą kat. (...) od 10 grudnia 1981 r.

Spółdzielnia (...) dysponowała tylko samochodami ciężarowymi i zajmowała się przewozem materiałów budowlanych, opału i nawozu. C. G. samochodami ciężarowymi woził nawozy i węgiel do gminnych spółdzielni, jeździł także samochodem marki S.(...)tzw. „furgonem” o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i ładowności 4,5 tony, rozwożąc produkty spożywcze w rejonie (...) i częściowo (...). W spółdzielni znajdowały się dwa samochody poniżej 3,5 tony i służyły do rozwożenia pracowników do domu. Wnioskodawca kilkakrotnie przewoził pracowników z domu do pracy i z powrotem, ale przewozy te wykonywał w ramach dodatkowych obowiązków w okresie świątecznym. Wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia pracował jako kierowca samochodu ciężarowego, co potwierdził świadek Z. H., który

pracował razem ze skarżącym w (...) w H., w latach 1976-1996 oraz świadek J. L., który pracował w latach 1974- 1993, na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W toku postępowania Sąd Okręgowy z urzędu dopuścił dowód z akt osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Stoczni (...) Spółka Akcyjna (dawniej Stoczni im. (...) w S.) w latach 1971-1972. Wnioskodawca zeznał, że w Stoczni (...) pracował najpierw w ramach przyuczenia do zawodu w okresie od 7-8 sierpnia 1971 r. do końca 1971 r., a później od 1 stycznia 1972 r. do 7 września 1972 r. Do końca pracy w stoczni wnioskodawca pracował jako monter kadłubów na wydziale(...), przy czym, że w pierwszym okresie pracy do grudnia 1971 r. pracował w niepełnym wymiarze czasu pracy – 6 lub 7 godzin. Ponadto uczęszczał na zajęcia teoretyczne, które odbywały się co drugi dzień i mogły trwać nawet do 8 godzin. W dniach,

w których odbywały się zajęcia teoretyczne, wnioskodawca nie wykonywał już żadnej pracy. Praca w Stoczni do końca grudnia 1971 r. polegała na spawaniu na przemian gazowym i elektrycznym. W okresie od 1 stycznia 1972 r. do września 1972 r. wnioskodawca pracował na produkcji w wydziale(...). Zajmował się tam montażem, spawaniem profili z sekcji z grubej stali ważące kilkadziesiąt ton tzw. profile – elementy statku, z których potem montowano kadłuby statków. Przez cały okres zatrudnienia wnioskodawca był junakiem (...), pracował w brygadzie liczącej około 15 osób. Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawcę łączyła ze Stoczną (...) umowa o przygotowanie do zawodu zawarta w dniu 6 sierpnia 1971 r., z której wynikało, że w okresie od 6 sierpnia 1971 r. do 6 sierpnia 1973 r. miał odbywać przygotowanie do zawodu montera kadłubów okrętowych według ustalonego przez Stoczną harmonogramu nauki. Ze świadectwa pracy z dnia 25 marca 2004 r. wynika, że w okresie zatrudnienia C. G. wykonywał pracę: naukę zawodu montera kadłubów okrętowych – (...) i stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę poprzez skreślenie z ewidencji z powodu braku promocji. W pkt. 8 świadectwa pracy pracodawca stwierdził również, że C. G. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ponadto z opinii z dnia 11 września 1972 r. wynika, że wnioskodawca pracował w Stoczni jako junak na wydziale (...) w charakterze ślusarza kadłubowego.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zeznań wnioskodawcy oraz świadków Z. H. i J. L., akt emerytalno-rentowych ZUS i akt osobowych wnioskodawcy.

Sąd obdarzył wiarą zeznania świadków i wnioskodawcy w zakresie ustalonego stanu faktycznego. Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy, że w czasie zatrudnienia w Stoczni (...) wykonywał pracę w warunkach szczególnych pracując jako spawacz i monter kadłubów okrętowych. Wnioskodawca wówczas nie miał jeszcze uprawnień spawacza, które uzyskał dopiero w 1978 r. Ponadto twierdzeniom wnioskodawcy przeczą dokumenty zgromadzone w aktach osobowych z okresu zatrudnienia w Stoczni (...) w S.. Z dokumentów tych jednoznacznie wynika, że C. G. – jako junak (...) przyuczony do zawodu montera kadłubów okrętowych – pracował jako ślusarz kadłubowy na wydziale (...) i nie była to praca wykonywana w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze.

W oparciu o poczynione ustalenia Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania i przywołał przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2017.1383 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43), Stosownie do treści art.184 ust. 1 i ust. 2 tej ustawy ubezpieczonemu mężczyźnie urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku 60 lat, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (czyli na dzień 1 stycznia 1999 r.) osiągnął:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury, tj. 15 lat oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat).

Emerytura, o której mowa w ust.1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W świetle § 2 cyt. rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, a rodzaje prac i stanowisk pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze określają przepisy powołanego rozporządzenia, a także zarządzenia właściwych ministrów.

Wnioskodawca wiąże swoje prawo do emerytury z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach, a zatem wymagany jest, aby wykazał na dzień 1 stycznia 1999 r. 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, o którym mowa w § 4 ust.1 pkt. 3 cyt. rozporządzenia.

Sąd Okręgowy zaliczył wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach okres zatrudnienia w Państwowej (...) w H. na stanowisku spawacza w okresie od 2 października 1979 r. do 3 lipca 1980 r., tj.

8 miesięcy i 15 dni. Praca spawacza została wymieniona w załączniku do cyt. rozporządzenia tj. wykazie A dziale XIV poz. 12 – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym. Sąd Okręgowy przyjął ponadto, że wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych podczas zatrudnienia w Spółdzielni (...) w H. w okresie od 21 października 1980 r. do 30 kwietnia 1994 r., tj. 13 lat 6 miesięcy i 10 dni na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze powyżej 3,5 tony. Praca ta została wymieniona w wykazie A dziale VIII, poz. 2 - prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Do okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach sąd Okręgowy zaliczył okres pracy uznany przez organ rentowy w wymiarze 8 miesięcy i 6 dni, podczas zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B..

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca otrzymał od pracodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, z którego wynika, że w okresie od

26 września 1972 r. do 18 października 1972 r., w czasie zatrudnienia w Hucie (...) Spółce Akcyjnej w Ł., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie wykonywał prace - wytapianie i przetapianie żelazostopów Dział III poz. 7 wykaz B na stanowisku wytapiacz żelazostopów (II wytapiacz żelazostopów). Sąd nie zaliczył powyższego okresu do pracy w warunkach szczególnych pracy, gdyż wnioskodawca nie spełnił przesłanek wynikających z § 7 pkt. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. nie osiągnął wieku emerytalnego w czasie wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B lub w okresie zatrudnienia, do którego został skierowany stosownie do zalecenia lekarza oraz nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy wymienionej w dziale III wykazu B.

Sąd Okręgowy nie uznał także pracy wnioskodawcy jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych pracy podczas zatrudnienia w Stoczni (...) w S. (obecnie Stocznia (...) Spółka Akcyjna) w okresie od 6 sierpnia 1971 r. do 6 sierpnia 1972 r., na stanowisku montera kadłubów okrętowych, z uwagi na to, iż wykonywanie pracy w szczególnych warunkach nie zostało udowodnione.

W ocenie Sądu Okręgowego C. G. udowodnił łącznie 14 lat 11 miesięcy i 1 dzień okresów pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, tym samym nie spełnił wszystkich przesłanek do przyznania mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Z tych względów i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku złożył pełnomocnik wnioskodawcy zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1) naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego i przyjęcie, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych, będąc zatrudnionym w Stoczni (...);

2) naruszenie prawa materialnego tj. art. 32 ust. 4 poprzez przyjęcie, że zebrany

w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do ustalenia, że skarżący na dzień 1 stycznia 1999 r. przepracował 15 lat w warunkach szczególnych.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie wnioskodawcy prawa do emerytury bądź uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji skarżący wskazał, że gdyby nawet nie podzielić argumentacji o wykonywaniu przez wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych w Stoczni (...), to zasady współżycia społecznego uzasadniają wniesienie apelacji.

W piśmie procesowym z dnia 29 czerwca 2018 r. pełnomocnik wnioskodawcy wnosił o przesłuchanie świadków na okoliczność wykonywana przez skarżącego pracy w warunkach szczególnych w Stoczni (...).

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił wniosku dowodowego, uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na jej rozstrzygnięcie, bez konieczności uzupełniania postępowania dowodowego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie aczkolwiek z innych przyczyn niż w niej wskazane. Odnosząc się do apelacji wskazać jedynie należy, że prawo ubezpieczeń społecznych zawiera własną, autonomiczną regulację i nie odsyła do zasad współżycia społecznego. Jednocześnie brak podstaw do stosowania w tym zakresie przepisów kodeksu cywilnego czy też kodeksu pracy, albowiem żaden przepis ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie odsyła do tych aktów prawnych.

Sąd Apelacyjny z urzędu stwierdza, że Sąd Okręgowy dopuścił się naruszenia prawa materialnego tj. art. 184 ust. 1 pkt 1 i § 4 ust. 1 pkt 3 cyt. rozporządzenia, albowiem przyjął, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie legitymuje się wymaganym 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Tymczasem skarżący spełnił sporną przesłankę a zatem nabył prawo do emerytury.

Sąd Okręgowy nieprawidłowo obliczył wnioskodawcy okres pracy w warunkach szczególnych w Państwowej (...) w H.. Skarżący rozpoczął wykonywanie pracy w zawodzie spawacza od 2 października 1979 r. Pozostawał w zatrudnieniu w tym charakterze do 5 a nie do 3 lipca 1980 r. Fakt ten wynika z dokumentów zawartych w aktach osobowych wnioskodawcy – świadectwo pracy, świadectwo wykonywana pracy w warunkach szczególnych, pismo rozwiązujące umowę o pracę. Żaden dokument zawarty w aktach osobowych nie potwierdza faktu, aby w dniach 4 i 5 lipca 1980 r. skarżący był zatrudniony w innym charakterze.

Nadto Sąd Okręgowy bezzasadnie przyjął, że w okresie zatrudnienia w (...) w H. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego. Ustalając powyższy fakt Sąd Okręgowy oparł się na zeznaniach wnioskodawcy na k. 15v-16, świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 5 grudnia 2016 r. oraz aktach osobowych. Przytoczone przez Sąd Okręgowy zeznania wnioskodawcy nie potwierdzają tego faktu. Skarżący zeznał, że nie wie dlaczego ma przerwę w zatrudnieniu od 22 grudnia 1979 r. do 8 stycznia 1980 r. Nie wskazał aby korzystał w tym okresie z jakiegokolwiek urlopu. Żaden dokument w aktach osobowych nie zawiera wzmianki aby wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego. Świadectwo pracy w rubryce „korzystał z urlopu bezpłatnego” zawiera przekreślenie, świadectwo pracy w warunkach szczególnych, najbliższe okresowi pracy wnioskodawcy, bo pochodzące z 25 marca 2004 r. nie wymienia urlopu bezpłatnego. Powołane przez Sąd Okręgowy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 5 grudnia 2016 r. również nie zwiera informacji o korzystaniu przez wnioskodawcę z urlopu bezpłatnego (k. 41 a.r.). Jedynie zaświadczenie o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu, znajdujące się w aktach kapitałowych, zawiera wzmiankę, że wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym w grudniu 1979 r. – 10 dni i w styczniu 1980 r. – 7 dni. Dowód ten w tym zakresie jest odosobniony na tle pozostałego materiału dowodowego. Żaden dokument zawarty w aktach osobowych, które prowadzone były na bieżąco, ani też świadectwa pracy nie zawierają wzmianki o korzystaniu przez skarżącego z urlopów bezpłatnych. Wnioskodawca też okoliczności tych nie potwierdził. Tym samym, w ocenie Sądu Apelacyjnego, brak jest podstaw do przyjęcia, aby wnioskodawca w okresie zatrudnienia w Państwowej (...) w H. korzystał z urlopu bezpłatnego. Okres pracy w warunkach szczególnych u tego pracodawcy wynosi więc 9 miesięcy i 4 dni, co łącznie z pozostałymi, ustalonymi przez Sąd Okręgowy, okresami pracy w warunkach szczególnych stanowi 14 lat 11 miesięcy i 20 dni.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy bezzasadnie nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia

w Hucie (...) Spółce Akcyjnej w Ł. od 26 września 1972 r. do

18 października 1972 r. tj. przez 23 dni. W tym okresie skarżący pracował jako wytapiacz żelazostopów. Praca wytapiacza i przetapiacza żelazostopów jest bez wątplenia pracą w warunkach szczególnych, wymienioną w wykazie B dziale III

poz. 7, stanowiącym załącznik do cyt. rozporządzenia. Zgodnie z treścią 4 ust. 3 cyt. rozporządzenia do okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych, o których mowa w ust. 1, czyli wymienionych w wykazie A, zalicza się także (...) okresy pracy lub służby, o których mowa w § 5-10. Przepis powyższy odsyła do „okresów pracy” a nie do wszystkich przesłanek nabycia prawa do emerytury w związku z wykonywaniem prac wymienionych w wykazie B, jak błędnie przyjął Sąd Okręgowy. Z kolei § 7 wymienia prace w dziale III wykazu B czyli m.in. prace przetapiacza żelazostopów. Tym samym istnieją podstawy do uwzględnienia powyższego okresu pracy jako pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu § 4 ust. 1 i ust. 3 cyt. rozporządzenia. Jest to zrozumiała i logiczna konstrukcja prawna, gdyż prace wymienione w wykazie B znacznie gorzej oddziałują na organizm pracownika niż prace zawarte w wykazie A, przez co przywileje emerytalne pracownika są szersze niż przy pracach wymienionych w wykazie A.

Uwzględniając powyższy okres, czyli 23 dni, wnioskodawca na dzień

1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat i 13 dni. Tym samym nabył on prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

W zakresie pozostałych ustaleń i wywodów Sąd Apelacyjny akceptuje w pełni stanowisko Sądu Okręgowego, zatem nie zachodzi potrzeba powtarzania powyższych ustaleń jak i rozważań prawnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60). Zebrany przez Sąd Okręgowy materiał dowodowy pozwalał w pełni na uwzględnienie do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni (...) w H. od 21 października 1980 r. do 30 kwietnia 1994 r. w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz okresu uznanego przez organ rentowy – od 9 listopada 1972 r. do 14 lipca 1973 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B..

Mając powyższe względy na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i ustalił wnioskodawcy prawo do emerytury od

(...) tj. od miesiąca, w którym złożony został wniosek rozpoznany w zaskarżonej decyzji.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd Apelacyjny miał na uwadze treść art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 i § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.) jak również fakt uiszczenia przez skarżącego opłaty od apelacji

w kwocie 30 zł.